

אם בישראל

קידוש החומר

דברי חיזוק לאם היהודייה

האישה הופכת את הגשם לרוח

"העולם הזה נברא בה"א... ועולם הבא ביו"ד"

(רש"י בראשית ב, ד)

היו"ד היא האות המצויה בשמו של האיש, והיא מסמלת את העולם הבא. כך האיש עיקר הצלחתו הרוחנית היא רק כאשר הוא עוסק בעניינים רוחניים. הה"א, המסמלת את העולם הזה, מצויה בשמה של האישה. האישה יכולה להצליח גם בהיותה עוסקת בעניינים ארציים. האישה יכולה בדרכה שלה לעצב את דמות ביתה, ולהכניס גוון רוחני בכל הדברים החומריים שהיא עסוקה בהם.

(בת ישראל)

מצוות השבת נועדה באופן מיוחד לאם. היא מכינה את ה'יקוגל' של שבת, את ה'טשולנט' של שבת, והחשוב מכל – היא מכניסה את הרוח של השבת. בידה של האם להכניס רוח של קדושה, או ח"ו רוח של לשון הרע ושל דברים בטלים. היא מכניסה את האווירה של קדושת השבת, את ה"בעצם" של הבית.

(נפש חיה / הרב שמשון דוד פינקוס)

מעשה שהיה

מעשה היה ברבי מחענטשין זצ"ל, שפעם אחת ערב לו ביותר טעם הקוגל של שבת קודש. וכששאל הרבנית: מה הוספת בקוגל זה שטעמתי בו טעם גן עדן, השיבה כי הכינה אותו כרגיל מבלי להוסיף בו דבר.

אכן משהוסיף לחוקרה ולדורשה, נענתה כי תמיד כאשר מכינה מאכלי השבת מתפללת להשם יתברך שתבשילה יצליחו, ואולם הפעם התפללה יותר מהרגיל ובכתה בדמעות שלישי, ונפלה דמעה אחת מעיניה לתוך התבשיל. נענה הרב הקדוש ואמר: עתה ידעתי אפוא סיבת הדבר...

(מבשר טוב / האדמו"ר מביאלה)

מעשה באישה בתקופת הראשונים שהייתה מטאטאת את ביתה, ולפתע שמעה את מלאכי מרום אומרים קדושה. מיד זרקה את המטאטא מידה, וענתה יחד עימהם.

(אל הנער הזה התפללתי)

זהו כוחה של האישה: יכולה היא להתעסק בפעולה גשמית כטאטוא הבית – ולהתעלות לפסגות עליונות: לשמוע כיצד אומרים המלאכים קדושה!...

דבר המערכת

"ברוך שעשני כרצוני", מהות האישה היא התבטלות לרצונו של בורא העולם, ולא בכדי. סדר יומה של האישה מורכב לכאורה מפעילויות גשמיות גרידא, כניהול הבית, טיפול בילדים, ניקיון וכביסות, אך אם נתבונן לעומק הדברים נבחין, כי בעומקם של כל מעשיה מצויה קרבת אלוקים ושאיפה עזה להתדבק בו.

האישה מנקה, מסדרת ומבשלת, וליבה רוחש תפילות לבורא העולם, היא מטפלת בילדים, ועיניה נשואות למעלה, בתקווה איתנה שיצליח דרכה ויפיק ממעשיה פירות מבורכים. ביתה הוא "רשות היחיד", בית תפילה, בית שבו היא מתייחדת כל העת עם בורא העולם, ומשוחחת עימו כשוחח בת עם אביה.

יהי רצון שזוכה לשמור על קדושת ביתנו, ולהפוך כל דבר חומרי לכלי קודש המרומם את בני ביתנו לפסגות עליונות!

מפי ספרים וסופרים

אשת החיל מעודדת את בעלה ואת בניה לגמוע ממעיינות התורה ולהתפלל כראוי. ברגש החם שלה לעבודת ד' היא מחדירה בהם השתוקקות וכמיהה ללמוד עוד ועוד תורה ולהתקרב יותר להקב"ה דרך התפילה. רוחה הטהורה מחלחלת בבית וחולשת אף על ענייני החול. אפילו הארוחות שהיא מכינה לבני המשפחה משתבחות ומקבלות תוספת "טעם" ומשפיעות לטובה על כל הסועדים."

"מזון הנבדק בנאמנות מתולעים ומשאר חרקים, אוכל המתבשל תוך הקפדה על הפרדה מלאה בין בשר לחלב, וחלות הנאפות מתוך אהבה לשבת וליום טוב, מעניקים לבעל ולילדים את התזונה הגשמית ואת זו הרוחנית הדרושה להם להתמסר קודש לתורה ולמצוות."

(עוז והדר לבושה / הרב פסח אליהו פאלק)

"כי ביתי בית תפילה יקרא לכל העמים"

כאשר תשאל את הגוי על מהותו של בית, ישיב לך שבבית שלו נעשים מעשים של התפרקות מוסרית. אבל כשייכנס אותו גוי לביתו של יהודי ויבחין בארון הספרים הגדול ובכל תשמישי הקדושה, ויצף בבני הבית ויראה בהם סמל של עדנה ורוך, חן ושמחה פנימית, ללא כל סממן של הוללות, יהיה בטוח שטעה בכתובת והגיע לבית כנסת...

הרצינות, האופי המקודש והמזוכך של הבית, 'מזכירים' לו את בית הכנסת של היהודי...

הבית צריך להיות מלא קדושה ורצינות. רק כך נוכל ליהנות מן הבית. חשוב שהילדים שלנו יידעו מה זה להיות בתוך הבית, מה נותנת ההשראה, הרצינות ומנוחת הדעת של הבית. כל שנצליח להחדיר בהם את ההשקפה הזאת, כך הם יושפעו פחות מכל הסממנים החיצוניים המסתובבים בחוצות.

(עלינו לשבח, במדבר, עמ' תל)